

Dobroserové a jejich pošahané vize. Jan Dočekal naplno popsal, proč se nám teď vše sype - Ekonomická katastrofa, jejíž začátek právě sledujeme má podle něj jednu společnou příčinu ...

- CZ24 News | 7. listopadu 2021

Ekonomická katastrofa, jejíž začátek právě sledujeme, má podle místopředsedy Svobodných Jana Dočekala jednu společnou příčinu - politiku. „Dobroserové na celé zeměkouli si bláhově myslí, že jsou chytřejší než všichni ostatní a začnou prosazovat své pošahané vize,“ shrnul důvody problémů, které sledujeme.

Při čtení zpráv z ekonomiky musí mít dnes neobeznámený čtenář pocit, že se sype úplně všechno. Jednou nejsou čipy, pak zase že po Novém roce dojde hliník, vystřelily ceny všech energií, pozorujeme i nárůst inflace. Co se to děje? Mají podle vás tyto problémy nějaké společné příčiny?

Ano. Společná příčina zde je. Zkráceně bych jí nazval politikou. Celý systém dodavatelsko-odběratelských vztahů za normálních okolností funguje sám od sebe. Problém nastává v okamžiku, kdy politické elity (a je jedno, zda sedí v Bruselu, Pekingu, Washingtonu nebo v Praze) do toho systému začnou zasahovat. Ty zásahy mají různou podobu.

Dobroserové na celé zeměkouli si totiž bláhově myslí, že jsou chytřejší než všichni ostatní a začnou prosazovat své pošahané vize. Namátkou: cla, nekonečné tištění ničím nekrytých peněz, ekošilenství, covidmánie, ekonomické sankce, nerespektování jiných států a kultur... atd. Zákonitě dojde k tomu, že se celý funkční systém naruší. Je to, jako když z přehradu vyndáte jednu cihlu. Zdánlivě se nic moc nestalo, ale narušíte rovnováhu. A to se právě teď děje.

I nastupující předseda vlády Petr Fiala začíná připravovat občany na to, že nás čeká krutá zima, kdy může být problém s energiemi. Jak se nám to v 21. století, kdy máme pocit, že naší moderní civilizace se problémy tohoto typu nemohou týkat, mohlo stát?

Odkážu na předchozí odpověď. Pokud se na základě nekompetentních rozhodnutí politiků a zelených neomarxistů v Evropě zavírají jaderné a uhelné elektrárny, pokud se blbne s emisními povolenkami, pokud nejsme schopni z ideologických důvodů zprovoznit Nord Stream 2 (v návaznosti na soustavu plynovodů Opal a Eugal) a dostavět Temelín, pokud je v oběhu víc peněz, než je zdrávo, tak se to prostě musí někde projevit. Zase jsme u toho, že do čistě odborných záležitostí kecá kdejaký aktivista a politik, který se jen snaží zalíbit, ale o problému nemá nejmenší ponětí.

Chcete příklad? Rakousko v letech 1972-78 postavilo za ohromné peníze jadernou elektrárnu Zwentendorf. Navzdory zdravému rozumu se z toho stalo politické téma, na kterém naháněl body tehdejší kancléř Bruno Kreisky. Po Kreiskym dnes neštěkne pes, ale „díky“ jemu se nikdy nezprovoznila elektrárna, která měla pokrýt 10 % rakouské spotřeby elektrické energie. Dnes se na ni „zeleně“ nainstalovaly fotovoltaické panely, které za celý rok vyrobí tolik energie, kolik by ta elektrárna vyrobila v běžném provozu za 15 minut! No, není to Kocourkov?

O České republice se říká, že je ekonomicky „sedmnáctou spolkovou zemí“, extrémně napojenou na Německo. Máme důvod se obávat chystané německé vlády se sociálními demokraty a zelenými na klíčových ministerstvech?

Pochopitelně, že máme důvod se obávat. Ekonomické vazby na Německo jsou nezpochybnitelné, a pokud se náš největší obchodní partner a soused „zblázní“, tak se to projeví i v ČR. Řešením je diverzifikace. Také za veškeré své úspory nenakoupím akcie jedné firmy. Východisko vidím ve větší orientaci na státy V4 a v návratu na trhy, které jsme nesmyslně opustili. Na druhou stranu bych se o osud ekonomiky ČR tak moc neobával. Věřím, že české firmy jsou natolik flexibilní, že dokážou obstát i bez úzké návaznosti na jeden trh. Pokud ovšem nebudou svázány nesmyslnými omezeními.

Dokáže na to nová česká vláda reagovat? Některá uvažovaná jména, v čele s pirátem Janem Lipavským na ministerstvo zahraničí (i jeho bývalí kolegové ze zahraničního výboru o něm hovoří jako o nekompetentním a zcela nepřipraveném vyvolavateli hesel), vyvolávají trochu obavy, jak vláda bude hájit národní zájmy na mezinárodním fóru...

Podobným vyvolavatelem hesel je i Ondřej Kolář, o kterém se také uvažuje či uvažovalo na ministerstvo zahraničí. Ministr zahraničí ČR by měl především naprosto nekompromisně hájit zájmy ČR, a ne prosazovat pseudoagendy EU. Zájmem České republiky je mít korektní vztahy s ostatními státy, ctít přátele (Izrael), dbát na dodržování dohod, chránit občany ČR v zahraničí apod.

Nevidím důvod ke kývání na různá humanitární bombardování a vývozy demokracie. Nejsme velmoc. Budme spolehlivý, sebevědomý stát, předvídatelný partner, který ctí dohody, ale nevměšuje se jiným státům do jejich věcí.

Typickým příkladem je situace ve Škoda Auto. Problémy způsobené kromě objektivních příčin (nedostatek klíčových komponentů) i chybami manažerů by podle některých měl za firmu řešit stát, aby v regionu nenastala sociální katastrofa. Z druhé strany se ale ozývá, že tím bude český daňový poplatník platit německý koncern, který si z české dceřinky v posledních letech vyvedl množství peněz. Má v současné situaci stát zasahovat?

Rozhodně ne. Nedávno jsem četl článek o tom, jak Škoda Auto měla v loňském roce rekordní zisk. Je to pár let zpátky, kdy každý zaměstnanec Škody Auto dostal k platu jednorázový benefit 100 tis. Kč. Za chyby manažerů odpovídá výlučně mateřská společnost, a ne občané ČR. Není ekonomicky únosné, aby stát z peněz daňových poplatníků sanoval každou firmu ve chvílích, kdy nemá zrovna nejlepší období. Odváděla snad Škoda Auto v dobách prosperity vyšší daně, než měla?

Problémy se zřejmě nebudou týkat pouze Škodovky, takže se nabízí obecnější otázka: Má stát firmám v krizi pomáhat a nenechat je za žádnou cenu padnout, jako jsme to viděli v až extrémní podobě za krize po roce 2008?

Nemá. Krize je svým způsobem katarze. A tím, že stát drží pomoci (našich) peněz nějakou firmu nad vodou, tím jen posouvá problém o pár měsíců (možná i let) do budoucnosti. Říká se, že lepší je hrůzný konec než hrůza bez konce. Udržovat umělou zaměstnanost v neperspektivních firmách je cesta do pekel, která stojí nehorázné peníze, ale nic neřeší. Lidé nejsou úplně blbí a poradí si. Propuštěný slévač začne dělat v zahradnictví, propuštěná kantýnská si otevře stánek s hotdogy apod. Firmy prostě vznikají a zanikají. Není nejmenší důvod to toho zasahovat a nějaké z nich dotovat. V historii ČR bych mohl vyjmenovat stovky zaniklých firem – a přestalo snad kvůli tomu vycházet slunce? Zhroutil se svět? Ekonomika?

Spojování rostoucích cen energií s politikou Green Dealu bylo zástupcem tzv. českých elfů Vítem Kučíkem nazváno jako „kremelský narativ“, kterému lidé nemají věřit. Co říci na

tuto interpretaci, snažíci se i v čase nouze stále rozvíjet teorie o hybridní válce všude okolo nás?

Ten člověk je naprosto mimo. A to jsem řekl opravdu hodně slušně. Zařadil bych ho mezi lidi, kteří mají IQ pod 30. Výraz pro takto postižené lidi si najdete na wikipedii.

Green Deal je zcela jasně jedním z důvodů snižování energetické soběstačnosti zemí EU a jednoznačně zásadní příčinou zdražování energií a útlumu výrobních kapacit členských států EU. Pokud mám správné informace, tak dodávky zemního plynu z USA do zemí EU dosáhly cca 40-50 % nasmlouvaných kapacit.

Rusko své dodávky plní přesně dle smlouvy. Navíc Putin v současné době přislíbil navýšení dodávek zemního plynu. Ač si o Rusku myslím své, mám je za pseudocarskou gubernii s výrazným deficitem demokracie, tak své závazky plní. A chápu to i ekonomicky. My ten plyn potřebujeme, Rusko jej má, tak proč by ho neprodalo víc i nad rámec dohodnutého objemu. Win - Win. A nějaký „kremelský narativ“, to je bezobsažný blábol.

Ještě k té „hybridní válce“. To je tak vágní pojem, že nevím co si o tom myslet. Podle wikipedie se pod pojem „hybridní válka“ řadí i diplomacie. Takže něco, co zde máme tisíceletí. Spíš v nadužívání tohoto pojmu vidím snahu být tzv. „in“ a vypadat chytře.

Na druhou stranu je to strategie, která se již v minulosti několikrát osvědčila, obvinít z problémů vnějšího nepřítele...

Ale ano. Tohle funguje naprosto univerzálně. EU zpacká kdeco - a může za to Putin. Zdražují se energie - a může za to Čína. Nejsou čipy do aut - a může za to covid. Jsou drahé byty - a můžou za to cizinci, kteří je vykupují. Jsou malé platy - a můžou za to oškliví podnikatelé, kteří vykořisťují zaměstnance. Tahle strategie zakrýt vlastní chybu a nekompetentnost je nesmrtelná - a jak vidno, tak stále funguje.

A jsme zpátky u toho, co jsem psal v odpovědi na první otázku. Chyba je v 90 % na straně politiků, kteří všem násilně cpou to své jediné dobro.

Ekonomická krize přichází do situace poněkud rozhašených mezinárodních vztahů, ať už americko-čínských, nebo evropsko-ruských i dalších. Myslíte si, že tyto politické animozity jsou tak velké, že mohou ovlivnit ekonomické rozhodování, nebo se přece jen ukáže, že „košile je bližší než kabát“?

Zásadní problém vidím v tom, že státy z tzv. „euroatlantické civilizace“ nedostatečně hájily strategická odvětví průmyslu a dopustily jejich export mimo svůj region. Týká se to mikroelektroniky, kosmických technologií, zpracování surovin, atd. Čína se díky těmto unikům stala světovou velmocí a technologická převaha Západu se vytrácí. Podívejte se například, kde se nachází největší světoví výrobci čipů. V Evropě není ani jeden, a v USA je snad jedna fabrika.

Souvisí to s geopolitikou. Na příkladu zmíněné Číny vidíme, že před cca 30 lety to byla rozvojová země bez vážnějších ambicí, ale dnes „díky“ přesunu technologií ze Západu má ambici hrát roli minimálně regionálního hegemonu. Zde vidím zásadní hrozbu. I Rusko se sice snaží obnovit vliv v bývalých zónách zájmu, ale na druhou stranu je dodavatelem řady strategických surovin a plní obchodní dohody. K oběma zmíněným mocnostem je potřeba přistupovat s určitou ostražitostí a mít prostředky, které by tyto země odradily od jakékoliv případné agrese.

Stále se mluví o proměně české ekonomiky, jak musíme opustit staré a neperspektivní obory a podpořit ty nové a progresivní. Na druhou stranu, v konzervativním a

industrializovaném Česku zjevně není nálada na nějaké uzavírání fungujících průmyslových odvětví. Je tento přístup dobře, nebo špatně?

Otázka nestojí, co je špatně, a co je dobře. O tom rozhoduje vždy trh. Otázkou je, která odvětví ekonomiky mají šanci se uplatnit na trhu a která odvětví má stát podporovat. Takže si můžeme říct třeba: Potřebujeme výrobu oceli? Je fajn, že dokážeme vyrábět lokomotivy a důlní stroje? Tkalcovské stavy? Turbíny do elektráren? ... atd.

Nebo zvolíme „progresivní“ ekonomiku a obory. Otázky pak zní: Jak moc nás uživí sdílení elektrokoloběžek? Jak moc je super fotovoltaický panel na každé garáži? Prorazíme do světa novým start-upem který řeší oteplování Amazonie? Posílí naši ekonomiku výroba elektroaut, která nikdo nekuje? Ať si každý odpoví sám za sebe.

Kde vidíte českou ekonomiku na konci tohoto desetiletí?

Progresivisté vidí zářné zítřky díky rozvoji nových „green“ technologií, inovativních start-upů atd. Já takový optimista nejsem. Každá ekonomika potřebuje ke svému fungování energii a volnost ve smyslu nechat firmy (a lidi) žít. Pokud budeme stále blbnout s emisními povolenkami, pokud bude Brusel regulovat i velikost cirkusových stanů a řešit emise sekaček na trávu, tak to vidím spíš bledě.

Ale ptáte se na konec desetiletí. To je za 9 let, relativně krátká doba. Nemyslím si, že se stane něco převratného. Růst HDP bude stále plus minus kolem 1-2 % HDP, velké problémy začne mít autoprůmysl a zpracovatelský průmysl, hodně podniků začne přesouvat své aktivity do zahraničí, kde nebudou tolik svazovány různými regulacemi... nějak to tu bude pořád víceméně fungovat.

Katastrofa se začne blížit v horizontu cca 20 let (hrozba hyperinflace, ztráta výkonnosti ekonomiky a tím pádem státy ztratí možnost dotovat nespokojené vrstvy obyvatel, energetická krize, blackouty, vzestup nacionalistických hnutí, nezvladatelná migrace, ...). Do vzdálené budoucnosti opravdu nejsem optimista.

Zdroj: parlamentnilisty